

Article de **Miquel Iceta** amb motiu del **40è Aniversari de la Fundació Rafael Campalans**

Aquest any commemorem els primers 40 anys de la Fundació Rafael Campalans, l'entitat que MÉS ha ajudat a la difusió de la història del socialisme a Catalunya i que s'ha convertit en el *think tank* del socialisme català en estreta vinculació amb la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS).

Vull especialment agrair el treball i el compromís dels membres del Patronat de la Fundació i de tots els col·laboradors i col·laboradores i tots els treballadors i treballadores des dels inicis fins avui. M'entendreu si vull fer una menció especial a Gabriel Colomé, Albert Aixalà i Esther Niubó que han estat els directors i directora de la Fundació, amb els que he pogut treballar de forma més estreta.

La feina feta ha estat extraordinària. **La contribució a la generació d'idees ha fet créixer, ha donat rigor i ha impulsat temes centrals en l'ideari del PSC com l'evolució de la socialdemocràcia, el catalanisme, el federalisme, les polítiques de benestar i la construcció europea.**

El projecte polític del PSC té com a objectiu fer de Catalunya un país molt millor, amb més llibertats, més oportunitats, més justícia social, més dinàmic econòmicament, més competitiu, més respectuós amb la seva diversitat, més feminista, més europeista, més municipalista, amb uns millors serveis públics, i contribuir a fer l'Espanya de tots

somiada per Rafael Campalans. **La nostra feina ha estat i és transformar el present i dibuixar el futur, eixamplant la base de suport per a la creació de governs progressistes que impulsin reformes i la transformació social.**

En la Fundació Rafael Campalans, el socialisme català ha tingut l'espai on poder plantejar debats, analitzar polítiques i proposar estratègies a mig i llarg termini tan necessàries per fer avançar el nostre projecte polític.

En aquesta vocació d'àgora política, la Fundació Rafael Campalans ha fet un gran esforç per la col·laboració i el treball en xarxa amb persones i entitats de l'espai progressista a Catalunya, Espanya i Europa. La riquesa de les aportacions dels diferents seminaris, jornades, espais de debat, anàlisis i publicacions són una prova d'aquesta forma de treballar que tants bons fruits ha donat.

Dins d'aquesta línia de treball té un especial interès la col·laboració amb altres fundacions a nivell català, estatal, europeu com la Fundació Olof Palme, la Fundació Friedrich Ebert, la Fundación Pablo Iglesias, la Fundación Alternativas, i la FEPS, vinculada al Partit Socialista Europeu i en la que participen més de 60 fundacions socialistes, socialdemòcrates i laboristes de tot Europa.

La relació i treball en xarxa amb altres entitats va ser una de les experiències que

► millor recordo de la meua presidència de 2012 a 2014. D'aquest període em venen a la memòria les jornades a Barcelona a "*Next Left: Framing a new narrative*" on es van tractar qüestions de màxim interès global des del punt de vista progressista, i també el fòrum progressista de la Mediterrània.

Altres activitats, d'aquest breu però intens període a la presidència de la Fundació, van ser la potenciació dels debats que en aquell moment estaven en un punt molt àlgid, i avui encara són d'actualitat, com la construcció d'una alternativa a l'independentisme des de plantejaments federals, el combat contra la crisi econòmica en un context de governança multinivell, la definició d'una estratègia pel futur d'Europa o la política d'igualtat de gènere.

L'activitat editorial va ser prolífica, amb publicacions ja consolidades com el butlletí de l'arxiu històric, la col·lecció *Versió Original*, la continuació de l'arxiu oral de companys que van lluitar a la clandestinitat o el diccionari biogràfic *on line*. Especialment significativa va ser la publicació del llibre "*Europa, federalisme, socialdemocràcia XXI*" o el document "*Per una reforma constitucional federal*", que ha esdevingut un dels fonaments de la proposta socialista per a la transformació federal de l'Estat.

Una de les feines tan poc conegudes com apassionats de la Fundació és la gestió de l'arxiu històric del PSC. Aquest arxiu és un magnífic depositari del testimoni de la història política de Catalunya d'ençà la fi de la Guerra Civil espanyola l'any 1939, la lluita per les llibertats, la democràcia i l'evolució del socialisme català. Els materials documentals, gràfics, fotogràfics i audiovisuals fan d'ell un espai de referència per a la recerca i inter-

pretació de la història contemporània del nostre país.

El conjunt de la feina de la Fundació Rafael Campalans ha anat any darrere any adaptant-se a les necessitats del PSC en funció de les exigències polítiques, econòmiques i socials de cada moment i dels recursos disponibles, sempre amb la vocació de ser un instrument útil per al desenvolupament del projecte socialista.

Aquest any ha estat especialment interessant per a la Fundació la commemoració del 40 aniversari del PSC. Sense la feina de la Fundació hauria estat pràcticament impossible poder recopilar tota la memòria col·lectiva del partit i mostrar-la en aquesta efemèride tan important per a la família socialista.

Els propers anys, sense dubte tan incerts com interessants, la Fundació haurà d'abordar debats transcendents per al present i el futur en un moment d'incerteses, pors i canvis tumultuosos. Problemes que han de trobar resposta i solució a partir dels valors que ens identifiquen i que inspiren el nostre compromís polític en un món que s'enfronta a reptes com la globalització, la desregulació dels mercats, el món del treball o la privacitat per l'impacte de les noves tecnologies, la crisi energètica i ambiental, les migracions forçades, el canvi climàtic, l'increment de les desigualtats, els populismes o la intolerància.

Estic convençut que, com ha succeït al llarg dels darrers 40 anys, la Fundació Rafael Campalans estarà a l'altura d'aquests i altres reptes ●

Miquel Iceta